

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐν Ἑλλάδι Δρ. 8
Ἐν τῇ Ἑξωτερικῇ Φρ. Λρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀπευθύνεται :
Διεύθυνσιν Φωνῆς τῆς Ἡπείρου
Ἀθῆναις

ΕΤΟΣ ΕΝΝΑΤΟΝ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

γίνονται δεκταί ἀπὸ 15 Σεπτεμβρίου 1900 ἕως 15 Ὀκτωβρίου 1901. Ὁρεῖται δὲ οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐγγράψωσιν συνδρομηταί νὰ προστατεύωσι καὶ τὴν συνδρομὴν αὐτῶν.

Ἡ «Φωνὴ τῆς Ἡπείρου» εἶναι τὸ μόνον Ἡπειρωτικὸν ὄργανον τὸ ὁποῖον ἀπὸ ἐνεαετίας συνηγορεῖ ὑπὲρ τῶν Ἡπειρωτικῶν ζητημάτων καὶ ὑπὲρ τῶν ἀπανταχοῦ διεσπαρμένων Ἡπειρωτῶν.

Συμπληροῦνται μετ' ὀλίγον δύο ἔτη ἀφ' ἧς ἡμέρας ὁ πρίγκηψ Γεώργιος τῆς Ἑλλάδος ἀνέλαβε τὴν διοίκησιν τῆς Κρήτης καὶ κατὰ τὸ προσεχὲς ἔτος λήγει ἡ τριετής ὑπηρεσία τοῦ πρίγκηπος, ὡς καθώρισεν ἡ ὁμοφωνία τῶν ἐξ μεγάλων Δυνάμεων. Ἀπὸ τοῦδε ἤρχισε νὰ γίνεταί σκέψις τί θὰ γίνῃ ἡ Κρήτη τὸ ἐπόμενον ἔτος, ὅτε λήγει ἡ τριετής προθεσμία θὰ μείνῃ αὕτη ὅπως καὶ νῦν ὑπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ πρίγκηπος; θὰ δεχθῇ ὁ ἡγεμὼν νὰ ἀνανεώσῃ τὴν ὑπηρεσίαν του; Τί θὰ γίνῃ τέλος πάντων;

Πρὸ τοῦ πολέμου αἱ εὐρωπαϊκαὶ Δυνάμεις εἶχον ρητῶς δηλώσει, τότε, ἡ μετὰ τῆς Ἑλλάδος ἔνωσις ἦτο ἀδύνατον, ἀλλ' ὅτι βραδύτερον ἢ δύνατο νὰ ἐκπληρωθῇ ὁ ἐνός αὐτοῦ πόθος τῶν ἡρωικῶν τέκνων τῆς μεγαλονήσου, ἥτις οὐδέποτε ἐσβесе τὸν κατὰ τοῦ ἐχθροῦ δαυλόν. Πολλοὶ λόγοι συνετέλουν εἰς τὴν τοιαύτην τῶν Δυνάμεων ἀπόφασιν τοὺς ὁποίους ἡμεῖς οἱ ἐν Ἑλλάδι δὲν ἠδυνήθημεν νὰ ἐκτιμῶμεν ἐπαρκῶς καὶ κατ' ἀκολουθίαν περιεπλάκημεν εἰς πόλεμον ὅστις μᾶς ἐδέσμευε, πλὴν τῶν ἄλλων συμφωρῶν, καὶ διὰ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐλέγχου. Ἡμεῖς εἴπομεν τότε εἰς τὰς Δυνάμεις ὅτι θέλομεν τὴν ἔνωσιν. Τὴν ἤθελεν ὁ λαὸς ὅστις ἐκραύγαζεν ἢ ἔνωσιν ἢ πόλεμον, τὴν ἤθελεν καὶ τὴν ἠθέλομεν τέλος ὅλοι. Δὲν ἦτο παράλογος ἡ ἀξίωσις ἡμῶν πολὺ μάλιστα δίκαια καὶ εὐλογος. Ἐπὶ ὀλόκληρον σχεδὸν αἰῶνα τὰ λεοντόκαρδα τέκνα τῆς Κρήτης ἠγωνίζοντο νὰ ἀποσείωσι τὸν ξένον ζυγόν. Καὶ ἡ Ἑλλάς καὶ ὁ ἑλληνισμὸς ἅπας ὑπεβάλλετο εἰς θυσίας, συνεκινεῖτο δὲ καὶ σύμπας ὁ πεπολιτισμένος κόσμος διὰ τὴν τοιαύτην κατάστασιν. Τί καλλίτερον πρᾶγμα τοῦ νὰ ζητῇ τις τὴν ἐλευθερίαν του; Τί συμπαθέστερον; Ὅχι, εἶπον αἱ Δυνάμεις, ἡ Κρήτη θὰ μείνῃ ἐκεῖ ὅπου εὕρεσκαται δὲν θὰ ἐνωθῇ μετὰ τῆς Ἑλλάδος. Ἡμεῖς ἠγγυήθημεν τὴν ἀκεραιότητα τῆς Ἐπικυρῆς καὶ δὲν δυνάμεθα νὰ τῇ ἐπιβάλωμεν τὴν ἀποκοπὴν ἐπαρχίας οἷα ἡ Κρήτη. Ἔχετε δίκαιον, ἀλλὰ κάμετε καὶ ὑπομονήν. Ἡμεῖς δὲν εἶχομεν ὑπομονήν καὶ ἀντεπαρετάθημεν πρὸς τὰ ἐχθρικά στρατεύματα ἐν τῷ μεταξὺ αἱ Δυνάμεις παρεσκεύασαν τὸ αὐτόνομον πολίτευμα τῆς Κρήτης τὸ ὁποῖον ἡ Τουρκικὴ Διοίκησις εἶχεν ἄλλοτε καταπατήσει ὑπὸ τὸ πολίτευμα ἐκεῖνο ἡ τύχη τῆς Κρήτης καὶ πάλιν ἴστατο μετέωρος. Αἱ

σφαγαὶ τοῦ Ἡρακλείου συμβᾶται καθ' ὃν χρόνον διεσκέποντο εἰσέτι αἱ Δυνάμεις διηκούσαν τὴν ὑπὸ τὸ νῦν πολίτευμα σύμπηξιν τῆς Κρήτης καὶ τὸν διορισμὸν τοῦ πρίγκηπος Γεωργίου.

Τώρα ἡ Κρήτη ἀποστέλλει τὸν ἡγεμόνα αὐτῆς εἰς Εὐρώπην ἵνα ἀνακοινῶτῃ εἰς τὰς προστατίδας Δυνάμεις ὅτι ἐπὶ δύο ἔτη καθ' ἃ αὐτοδιοικεῖται ἀπέδειξεν ὅτι ἐδικαίωσε τὰς προσπάθειάς τῶν συντελεσάντων ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας αὐτῆς. Ἐκφράζει τὴν εὐγνωμοσύνην τῆς διὰ τὸ Εὐρωπαϊκὸν τοῦτο ἔργον, ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ μείῃ ἀποκεχωρισμένη τῆς μητρὸς αὐτῆς, ἥτις εἰς τόσας θυσίας ὑπεβλήθη καὶ τὸσάκις ἐπόνεσεν. Ἑλλάς καὶ Κρήτη εἶνε μήτηρ καὶ θυγάτηρ. Πρέπει νὰ ἐνωθῶσιν. Ἡ πρὸς τοῦτο ἀπόφασις τῆς Εὐρώπης ἐστὶ δίκαιοτάτη. Μετὰ τὴν συντέλεσιν δὲ αὐτῆς ἐρχεται τὸ ζήτημα τῆς Ἡπείρου. Τότε θὰ ἐρωτήσωμεν ἡμεῖς καὶ θὰ κραυγάζωμεν καὶ ἡ Ἡπείρος τί θὰ γίνῃ; ἀλλὰ πρέπει νὰ τελειώτῃ τὸ ἐν ζήτημα διὰ νὰ ἐπιληφθῶμεν τοῦ ἐτέρου.

ΕΞ ΗΠΕΙΡΟΥ

Αἱ κλοπαὶ καὶ ἡ καταδιώξις—φθινόπωρος καὶ ἀκόμη δὲν ἀλώμεθα! αὐθαίρετος φῶρον.—Τὶ ὑποφέρουν οἱ κάτοικοι.—Μνημόσυνον Οὐμβέρτου ἐν Πρεβέζῃ.—Αἱ ἐνέργειαι τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας.

Ἐφ' ὅσον πλησιάζομε πρὸς τὸν χειμῶνα, ἐπὶ τοσοῦτον μειοῦται ἡ ἀγωνία καὶ ὁ φόβος τῶν εὐπρόσμων τοῦ τοποῦ ἀπὸ ἐπικαιμένων ληστεϊῶν, ἀλλὰ οὐχ ἦτον ἰδιὰ κατὰ τὸ φθινόπωρον ἐπιτείνεται ἡ ζωὴ κλοπῆς αἰῶν προβάτων, μουσάρων, βοῶν κατ. ἐπιτείνεται ἡ κλοπὴ ἐκ τῶν ληστοποιμένων Δικταίων καὶ λοιπῶν οἱ ὁποῖοι τὸ θεωροῦσιν ἔργον. Εὐτυχῶς μεγάλη καταδίωξις γίνεται καὶ αἱ κλοπαὶ δὲν εὐδοκίμουν, διότι καὶ τοὺς ληστεύσαντας τὴν Μεγούλιναν συνέλαβον καὶ τοὺς γυμνώσαντας τὸν Γαλακτὴν ἐκ Δελβινάκίου καὶ ἀφιρέσαντας τὴν ἡμίονον ἠγγέλην εἰς τὴν κεντρικὴν διοίκησιν ὅτι συνέλαβον εἰς τὸ Δουκάτῃ τοῦ Τραπεζενίου. Ὑποθαλάπται ἐνίστην ἡ κλοπὴ διότι εἴτε ζαπιτιέδες καὶ οἱ κλέπτει πολλὰκις τυγχάνουσι συντοπίται.

Ὅπως καὶ ἂν ἔχη εὐρυσκόμεθα εἰς τὴν ἐποχὴν ὅπου τρώγουσιν ὅπως λέγουσιν κρέας—εὐρίσκομεθα εἰς τὸ φθινόπωρον, ἀλλὰ τί λέγω; μὴ ἀπατώμεν, ὅτι πολλὰ χωρία εἰσέτι δὲν ἀλώμεθα, ἀλλὰ δὲ τώρα ἀλυνίζουσιν; τί συμβαίνει; Τὰ σπαρτά δὲ ἦσαν καλά, αἱ ἀμπελοὶ κατεστράφησαν καὶ οἱ ἀγρόστατοι τοῦ δεκάτου καὶ γεωμῶρου δὲν προσέφερον τὴν περυσινὴν τιμὴν (μπετέλι) καὶ τὰ χωρία ἔμειναν ἀπώλητα καὶ ὁ χωρικός πενᾷ. Εἰς ἐπίμετρον οἱ φόροι ὡς γνωστὸν ἤρξαντο εἰς τοὺς ἑκατὸν, ἀρα ἐπειδὴ ἡ Ἡπείρος πληρῶναι εἰς φόρους περὶ τὰ 30 ἑκατ. γρόσια ἡ αὐθιγὴς ἐπῆλθε εἰς βάρος τῆς χώρας κατὰ ἑν ἑκατομ. καὶ 800 χιλ. γρόσια. Ἀς εἶνε δυστυχία, ἃς εἶνε ἀφορία, ἃς ἀλυνίζουσιν τὸ φθινόπωρον, ἃς ὑποφέρουσιν οἱ χωρικοί, οἱ φόροι πληρῶνονται. Τὸ δέκατον ἤρξατο εἰς 126 ὀκ. ἐπὶ τοῖς χιλίοις καὶ εἰς τὰ ἱμιάκια καὶ τζιφλίκια, πέρνουσι πλέον τοῦ ἡμίσεως ἐκτὸς τοῦ

κόπου καὶ τῆς κλοπῆς ἢ ποιοῦσι παρανόμους οἱ μουλτεζίμιδες.

Τόσα ἑκατομύρια ἐξωδευθήσαν ὑπὸ μεγάλων εὐεργετῶν Ἡπειρωτῶν, τόσα σχολεῖα ἔγιναν ὅπου σήμερον εἰς τὰ περισσότερα λαλοῦν κοινουδάκις, τόσοι ἀγκυρολογιῶνται ἔγιναν ἡμιμαθεῖς καὶ ἀσυνειδήτοι εἴτινες μετέτρεψαν τὸν ἱερόν, χώρον τῆς πατρίδος εἰς παλαίστραν κομμάτων φαύλων καὶ ὅμως σκέπτονται περὶ ἀνιδρύσεως ἄλλων σχολῶν, περὶ ὀφηρημένῃ, καὶ δὲν εἰσδίδει οὐδεὶς ἐκ τῶν δυναμένων εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς Ἡπείρου, ὡς εἶνε ἀνάγκη πείγουσα καὶ ἐπιβάλλουσα ἡ ἐξγορὰ τσιφλικίων, ἡ ἀγορὰ ἱμιακίων καὶ ἡ μετατροπὴ αὐτῶν εἰς γεώργιον ὠφέλιμον εἰς τὴν Ἡπείρον. Εἰς τὸν χωρικὸν ἔχει ἡ Ἡπείρος τὸ μέλλον καὶ ὄχι εἰς τοὺς ψευτολογιστάτους εἴτινες διεσάλευσαν ἐδῶ καὶ διασαλεύουσιν ἀσυνειδήτως τὰ ἱερὰ πάτρια ἅτινα ἐγέννησαν τοὺς ἀνδρας δι' οὓς ἐπεκλήθη εὐαγγέλιος.

Ἦν Πρεβέζῃ Ἱταλικὴ παροικία ἐτέλεσε μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ δολοφονηθέντος βασιλέως Οὐμβέρτου. Εἰς τέλεισιν τοῦ μνημοσύνου συνέρυσσε καὶ ὅλη σχεδὸν ἡ ἡμετέρα κοινότης, ἐκ μέρους τῆς ὁποίας στεφανὸς πολυτελὲς κατετέθη μετὰ τὴν ἐξῆς ἐπιγραφὴν «ἡ ὀρθόδοξος χριστιανικὴ κοινότης Πρεβέζης». Τὸ ἱερὸν τῆς ἐνταῖθα καθολικῆς ἐκκλησίας, ἐν ᾗ ἐτελέσθη τὸ μνημόσυνον ἦτο πλήρες καὶ τὸ προαύλιον. Μετὰ τὸ πέρας δὲ τοῦ μνημοσύνου μετέβησαν εἰς τὸ Ἱταλικὸν προξενεῖον πρῶτον οἱ οἱ κ. κ. Πρόξενος ἐν σώματι καὶ συνελευπήθησαν τὸν πρόξενον τῆς Ἱταλίας κ. Ἰωάννην Φινταν, ὃν καὶ προσεφώνησεν ἐκ μέρους τῶν συναδελφῶν τοῦ ὁ προξενος τῆς Ἑλλάδος κ. Γιαννοπούλου ἐκφράσαι αὐτῷ τὴν λύπην, ἢ παρήγαγεν εἰς τὰς ψυχὰς αὐτῆς ἡ δολοφονία τοῦ Ἱταλοῦ βασιλέως. Μετὰ τούτους μετέβησαν εἰς τὸ Ἱταλικὸν προξενεῖον πολλοὶ ἐκ τῆς ἡμετέρας κοινότητος.

Ἐχάρην πολὺ ἰδὼ τὴν προθυμίαν, μεθ' ἧς ἐσπευσαν οἱ συμπολίται μου νὰ χύσωσιν ἀπὸ ἐν θερμότητος δάκρυ διὰ τὸν πολυδάκρυτον βασιλέα, διότι διὰ μέσου τῆς προθυμίας ταύτης διακρίνω φαινῶς ζωηρόν, ἀκακίον, μέγα τὸ αἶσθημα τῆς εὐγνωμοσύνης πρὸς τὸν φιλελληνικώτατον Ἱταλικὸν Λαόν, ὁ ὁποῖος τόσα ἐπέδειξε τρανὰ δειγμάτων τῆς ἐξαιρετικῆς ἀγάπης, ἣν διατηρεῖ καὶ ἐνισχύει ἐν τῇ ψυχῇ του διὰ σύμπαν μὲν τὸ ἑλληνικὸν γένος, ἰδιὰ δὲ διὰ τὴν ὑπὸ τὸν βαρὺν ζυγὸν διατελοῦσαν ἐπὶ Ἑλλάδα. Ὑπῆρξεν ἐποχὴ καθ' ἣν καὶ ἡ τιμὴ τῆς Ἱταλίας ἦτο ἐξηρημένη διὰ λεπτοῦ νηματος ἀπὸ τὴν σκοτεινὴν προαίρεσιν τῆς σκληρᾶς Αὐτοκρατορικῆς ψυχῆς. Θερμοὶ ὅμως ἐκεῖ πατριῶται τάχιστα διήγειραν καὶ διεθερμάναν εἰς τὰς ψυχὰς τοῦ Ἱταλικοῦ λαοῦ τὸ αἶσθημα τῆς ἐλευθερίας, τὸ μῖτος κατὰ τοῦ τυράννου καὶ ἀνέστησαν αὐτὸν λυσολέον καὶ φοβερώτατον κατὰ τοῦ τυράννου. Μετὰ πολλοὺς δὲ ἀγῶνας ἡρωικοὺς καὶ λαμπροτάτους ἐγκαθίδρυσαν εἰς τὴν χώραν αὐτῶν τὴν γλυκυτάτην ἐλευθερίαν. Ἡ ἀνάμνησις ὅμως τῆς ἐν δουλείᾳ ἡμερῶν αὐξάνει καὶ διατηρεῖ πάντοτε ἀκμαϊότητα τὰς συμπαθείας τοῦ πρὸς τὸ δουλεῖον ἐπὶ Ἑλληνικὸν γένος. Πρέπει ὅμως καὶ νὰ μᾶς λυπῶνται συνάμα οἱ ἀδελφοὶ Ἱτατοί, διότι ἔχομεν τὴν ἀτυχίαν νὰ μὴ ἔχωμεν καὶ ἡμεῖς, ὅπως καὶ αὐτοί, ἀνδρας τοιούτους, αἱ ὁποῖοι νὰ πο-

νώσι δια τὰς τὸσας δυστυχίας μας καὶ νὰ φροντίσωσι μὲ κάθε τρόπον νὰ μᾶς ἀπαλλάξωσιν ἀπὸ τὸν βαρύτερον καὶ ἀτιμότερον ζυγόν, ἐξ ὧν εἶδεν ἡ ἀνθρωπότης ἀπὸ τῆς ἐμφανίσεως αὐτῆς ἐπὶ τοῦ προσώπου τῆς γῆς. Ναί, πρέπει νὰ μᾶς λυπηθῶσιν διὰ τοῦτο περισσότερο παρὰ διὰ τὴν δουλείαν. Ἰσως ὅμως ἀνατελῇ καὶ δι' ἡμᾶς ποτε εὐεργέτρια ἡμέρα, ἵσως γεννηθῇ καὶ ἐξ ἡπειρωτῶν γυναικῶν ἐκείνης, ὅστις μέλλει νὰ συναγείρῃ τὸν Ἑπαιρωτικὸν λαὸν καὶ συντρίψῃ δι' αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν τοῦ διαβόλου.

Καθ' ὅλον τὸ διάστημα τοῦ μηνὸς Αὐγούστου πλείστα φορητὰ ζῶα τῆς Κυβερνήσεως ἦσαν εἰς Πρεβίτζα μὲ πολεμφοδία. Φαίνεται ὅτι ἦσαν παλαιὰ πολεμφοδία, τὰ ὅποια μετέφερον ἐδῶ πρὸς ἀποβίβαν, διότι πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν εἰσέπλευσαν ἐνταυθα ἀπὸ πλοίων τῆς τουρκικῆς ἐταιρείας Μαχμούτ καὶ ἐφάρτισε πολλά πολεμφοδία καὶ ὅπλα διὰ Κωνσταντινουπόλιν. Τῇ ἀληθείᾳ εἶνε νὰ θυμίσῃ κανεὶς τὴν δραστηριότητα καὶ ἐκτακτὰ ἐιρηνητικότητα, ἣν ἀνέπτυξεν ἡ τουρκικὴ κυβερνῶσα μετὰ τὸν πόλεμον. Ἀξιωματικοὶ τῶν τεχνικῶν διατρέχουσιν καθ' ὅλην τὴν ἑκτασίαν αὐτῆς τὴν αὐτοκρατορίαν καὶ ἰχνογραφοῦσι τὰ διάφορα ὄχυρά μέρη, χαράττουσι χάρτας, ἐπισκευάζουσι τὰ ὑπάρχοντα φρούρια, ἀνεγείρουσιν ἄλλα, ἀνορθοῦσι προμαχωνίας, ἀνίστασι στρατιωτικὰς σταθμοὺς εἰς ἐπικαίρους θέσεις. Ἐπιθεωροῦνται κάθε λίγο ἐρχονται καὶ ἀπερχοῦνται ἐπιθεωροῦντες τὸν στρατὸν, τὰ ὅπλα, τὰ πολεμφοδία, ἐξ ὧν ἀποχωρίζουσι τὰ χερσὶ καὶ ἀναπληροῦσι ταῦτα διὰ νέων τοιούτων ἀφρονωτέρων, περνεύουσιν εἰς στρατικά γυμνάσια, εἰς δ' ὑποβάλλονται καθ' ἑκαστην αἱ διάφοροι φρουραὶ, ἐπεινοῦσι καὶ βραβεύουσι τοὺς ἱκανοὺς στρατιωτικοὺς καὶ ἐπιπληττοῦσι, τιμωροῦσι, φυλακίζουσιν, ἀτιμολογοῦσι τοὺς ἀδρανεῖς χωρὶς νὰ ἔχουσιν νὰ δίδωσι λόγον εἰς κανένα. Ἀπᾶς τοῦ μηνός, ἐνίστα δὲ καὶ δις μᾶς ἐπισκέπτονται τοιοῦτοι ἐπιθεωρητὰ ὄντες ἀνώτεροι ἀξιωματικοί, συχνάκις δὲ ἐπιθεωρεῖ ὁλόκληρον τὴν γραμμὴν καὶ ὁ γενικός ἀρχηγὸς τῆς Ἑπείρου Νισατ πασᾶς. Ἐξ ἄλλου δὲ καὶ αἱ ἐπιτόπιαί ἄρχαι ἔχουσι καταληφθῆ ἀπὸ πυρετώδη ἐνέργειας, δι' ἧς κατ' ὀρθὴν νὰ εἰσπράξωσιν ἀκρίβεια διὰ τὰ βασιλικά δασμὰ καθ' ὅλην τὴν Ἑπείρον, πρᾶγμα πρωτοφανὲς εἰς τὰ χρονία τῆς Τουρκικῆς διοικήσεως. Ἰσως δὲ καὶ τὸν ἑλλαν κρατὸν. Ἐννοεῖται ὅτι διὰ νὰ κατορθωθῇ τὸ τοιοῦτον τίς οἶδε πόσοι ἐξεγυμνώθησαν, πόσοι ἔμειναν χωρὶς ψωμί, πόσοι τρίχουσιν εἰς τοὺς ὄρους, πόσοι πονοῦσι καὶ εἰνε δυστυχίστατοι. Αὐτὸ δὲν τὸ ἐξετάζει ἡ τουρκικὴ κυβερνήσις, διότι εὐπλάχυντα καὶ διολίσκησις τουρκικὴ εἶνε δυο ἄκρα ἀντιθετὰ ἀποθνήσκον ἐκάτερον. Ἀρκεῖ ὅτι εἰσπράχθησαν τὰ χρήματα, διὰ τὰ ὅποια καὶ μόνον φροντίζουσι σήμερον, αἱ τρεῖς ἀώτεροι ἀρχαί, ὁ Μουτσατσίφης, ὁ Μουσταφῆς δι' οὗδεν ἄλλο φροντίζουσι παρὰ πῶς νὰ εἰσπράξωσι χρήματα ἄλλην δουλείαν δὲν κυττάζουσιν παρὰ μόνον τὴν εἰσπραξίαν μετεβλήθησαν ὅλα διὰ ἀκρίβους εἰς εἰσπρακτορας, διὰ τὰ ἄλλα φούρνος μὴ καννίστη ὥστε ὁ πόλεμος αὐτὸς δι' οὗδεν ἄλλο ἐγένετο παρὰ διὰ νὰ ἀνοίξῃ τὰ μάτια τῆς Τουρκίας καὶ νὰ εἰσρεύσῃ εἰς τὰς φλέβας αὐτῆς τῷ ὅτι νεανικὸν αἷμα, δι' οὗ θὰ κατορθώσῃ νὰ ζήσῃ τίς οἶδε πόσα ἔτη ἀκμή πρὸς μεγίστην δυστυχίαν μας.

Ἡ μεγαλύτερα λοιπὸν βλάβη, ἣν ἔφερε κατ' ἐμὲ ὁ πόλεμος, εἶνε αὕτη, ὅτι ἀφύπνισε τὴν Τουρκίαν καὶ τῆς ἀνοίξε τὰ μάτια.

Ἡ ἀντιπροσωπεῖα τῆς πόλεως Πρεβίτζης κατήγγισεν δι' ἀποφάσεώς της τὴν λειτουργοῦσαν Ἑλληνικὴν σχολὴν. Τὰ αἶτια τὰ ἀναγκάσαντα τὴν ἀντιπροσωπεῖαν εἰς τὸ ἐπνεοδίστον τοῦτο μέτρον δὲν θὰ ἀναγράψωμεν ἐπὶ τοῦ παρόντος, διότι ἔχομεν τὴν πεποίθησιν, ὅτι θὰ σπεύσῃ αὕτη νὰ ἐπανορθώσῃ τὸ ἀδίκημα τοῦτο, δι' οὗ ἐγκολάζεται ἡ μελαινότερα κηλὶς εἰς τὸν μέχρι τοῦδε ἀσπίλον πατριωτικὸν τῆς κοινότητος ταύτης ἔχοντα δι' ἐλπίδος, ὅτι οἱ κ. κ. ἀντιπρόσωποι ἀναγῆσαντες ἐκ τῶν κομματικῶν πειθῶν θὰ ἐνοήσωσι τὸ σίγμα καὶ τὴν ἀτιμίαν, ἣν προσάπτουσιν εἰς τὴν πατρίδα των καὶ ἀκούουσιν εἰς τὴν ἐνδύμυχον φωνὴν τοῦ ζυγοῦ

αὐτῆς πατριωτισμοῦ θὰ σπεύσωσιν νὰ ἄρσωσιν τὴν ἀπόφασιν των ταύτην, καταδεικνύοντες ὅτι ἡ ἀγάπη τῆς πατρίδος καὶ τοῦ γένους εἶνε ἀνωτέρα κατὰ πολὺ παρ' αὐτοῖς τῶν εἰρημένων κομματικῶν παθῶν. Ἐὰν ὅμως ἱμεινῶσιν εἰς τὰς στερεὰς ἰδέας, τότε θὰ ἀναγκασθῶμεν νὰ ἐκθεσωμεν, ἐν ἐκτάσει τὰ αἶτια, τὰ ἀναγκάσαντα αὐτοὺς νὰ κατέλθωσιν εἰς τὸσον ποταπὸν ἔδαφος, ὅπου δὲν οὐδέποτε βεβαίως θὰ ἀνέλθωσιν καθαρὸι καὶ ἀπηλλαγμένοι τοῦ αἰτωτέρου στίγματος, τὸ ὅποιον ἔχοντες βεβαίως ἐσπευσαν νὰ ἐγχαράξωσιν εἰς τὸ καθαρὸν μέχρι τοῦδε μέτωπον των.

Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Πετρούπολεως, ὁ Τσάρος ἐξέδωκεν οὐράκιον, διὰ τὸ ὅποιοι τὸ πρῶτον πελίκον σύνταγμα τοῦ Ρωσικοῦ στρατοῦ λαμβάνει τὸ ὄνομα «Βασιλεὺς Γεώργιος». Νεώτερον τηλεγράφημα ἐκ Πετρούπολεως μετέδωκε τὴν πληροφορίαν, ὅτι δι' οὐκαλίου τοῦ Τσάρου ὁ βασιλεὺς Νικόλαος ἀνομήσθη συνταγματάρχης τοῦ πρώτου ρωσικοῦ συντάγματος τοῦ πελίκου, τὸ ὅποιον φέρει τὸ ὄνομα τοῦ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων.

Ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἰδιαιτέρος ἀνταποκριτὴς τοῦ «Ἀστειν» γράφει, ὅτι κατὰ τὴν τελευταίαν παρουσίαν τοῦ Ἑλλήνου αὐτοῦ ἀντιπροσώπου κ. Γρυπάρη ἐνώπιον τοῦ Σουλτάνου ὁ Τούρκος μονάρχης, εὐχαρίστησας αὐτὸν διὰ τὰς ἐπὶ τῷ ἰωβηλαίῳ εὐχὰς του ἐκ μέρους τῆς ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ὡς καὶ διὰ τὴν ἰδιόχειρον ἐπιστολὴν τοῦ Βασιλεὺς Γεωργίου, ἔθηκε τὰ ἐκρημνιστὰ μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας, ὑποσχόμενος ὅτι θὰ διαταγῇ τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν Τερζήκ πασᾶν νὰ ἐπιληφθῇ διαπραγματεύσεων πρὸς ἐξομάλυνσιν ἰδίᾳ τῆς διαφορᾶς τῆς ἀφορώσης τὴν εἰσαγωγὴν τῶν ἑλληνικῶν προϊόντων. Πράγματι δ' ἐδῶκε τοιαύτην ἐντολὴν εἰς τὸν Τερζήκ, ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐμπορικῶν συμβάσεων ἀνωτέρου τούρκου ὑπαλλήλου, ὅπως ἀπὸ κοινῆς συνεργασίας μετὰ τῶν Ἑλλήνων ἀντιπροσώπων περὶ τοῦ τρόπου, καθ' ὃν ὁ ἄρθρὸς ὁ ἱραδὲς, ὁ ἀπαγορεύων σχεδὸν τὴν εἰσαγωγὴν τῶν ἑλληνικῶν προϊόντων εἰς τὴν Τουρκίαν, ὑπεχθῇ δὲ ταχέως τὴν εὐνοικὴν λύσιν τοῦ τῶσον ἐνδιαφέροντος τῶν ἑθνικῶν παραγωγῶν ἐκκερμένους ζητήματος. Ὁ Ἑλλαν ἀντιπρόσωπος μετὰ χαρὰς ἀπεδέχθη τὰς ὑποσχέσεις τοῦ Σουλτάνου, συνέστησεν ὅμως, ὅπως μὴ παραταθῶσιν ἐπ' ἀπειρὸν αἱ διαπραγματεύσεις, ἀλλ' ἀπολῇζον ἐντὸς ὀρισμένου χρονικοῦ διαστήματος. Κατόπιν τούτων, ὑπάρχουν πολλὰ ἐλπίδες νὰ ἐπανεῖλθῃ τὸ πρῶτον καθεστὼς εἰς τὰς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας ἐμπορικὰς σχέσεις, ἀφομένῳ τὸ ἱραδὲ διὰ νεώτερας διαταγῆς τοῦ Σουλτάνου. Ὁ αὐτὸς ἀνταποκριτὴς τοῦ «Ἀστειν» μᾶς πληροφοροῖ, ὅτι ὁ Σουλτάνος ἐξέφρασε τὴν λύπην του διὰ τὴν στάσιν τὴν ὅποιαν ἐτήρησαν ἑλληνικαὶ τινες ἐφημερίδες σχολιάζουσαι δυσφημίας τὰς ἐπὶ τῷ ἰωβηλαίῳ τῶν γενομένων αυτοκρατορικῶν ἐορτῶν, προσέθεσε δὲ, ὅτι δὲν ἐπιθυμεῖ νὰ δυσφημοῦν αἱ ἐφημερίδες τὸ πρόσωπον τοῦ Σουλτάνου, ἀλλ' ἐλέγχουν δὲ μόνον τὰς πράξεις τῆς Ὑψ. Πύλης.

Ὁ γνωστότατος καὶ παρ' ἡμῖν πρόκριτος Ἀλβανὸς Ἰσμαὴλ Κεμάλ βέης δημοσιεύει εἰς τὴν ἐν Βρυξέλλαις ἐκδομένην Ἀλβανικὴν ἐφημερίδα «Σελίκα» τὸ πρῶτον ἄρθρον του ἐξ οὗ ἀποσπομεν τὰ ἐπόμενα:

«Οἱ Ἀλβανοὶ οἱ ὅποιοι ζοῦν εἰς τὴν Ἑυρωπαϊκὴν Τουρκίαν πρέπει νὰ γνωρίσωσιν ἐαυτοὺς ὡς ἐν σῶμα, ἐν ἔθνει χωρὶς νὰ κάμουν διάκρισιν φυλῶν καὶ θρησκευμάτων· πρέπει νὰ εἶνε ὅλοι ἀδελφοί, ἡ περὶ αὐτῶν ἡ ζωὴ, ἡ τιμὴ καὶ ἡ πίστις παντὸς εἶνε ὑπὸ τὴν προστασίαν ὧν οἱ ἐναντιοῦμενοι εἰς τὴν τοιαύτην ἔνωση ἀμαρτάνουσιν εἰς τοὺς νόμους τῆς δικαιοσύνης. Οἱ Ἀλβανοὶ πρέπει νὰ δικάζονται ἐπὶ πλὴν φιλικῶς πρὸς τὸν Σουλτάνον, διὰ τὸν ὅποιον ἐθυστασθῶσαν ὑπὲρ τὰ 400 ἑκατ. Ὁρεῖλουν νὰ ὑποστηρίξουν τὴν Τουρκικὴν κυβερνήσιν εἰς τὴν

Ἀλβανίαν διὰ νὰ ἀπομακρύνουν τοὺς ἐξωτερικοὺς κινδύνους. Οἱ Ἀλβανοὶ ὀφείλουν νὰ ζοῦν εἰρηνικῶς μὲ τοὺς γείτονάς των, καὶ δὲν πρέπει νὰ ἐναντιώσινται πρὸς τὰ δίκαια των διὰ τοῦτο δὲν ἔχουσιν κακοὺς σκοποὺς διὰ τὸ ἔθνος μας, καὶ δὲν φροντίζουσι νὰ ὑποστηρίξουν αὐτό. Οἱ Ἀλβανοὶ θὰ ζητήσουν ἀπὸ τὰς Δυνάμεις νὰ τιθῇ εἰς ἐνέργειαν τὸ ἀφορῶν αὐτοὺς μέρος τῆς Βερολινέως συνθήκης ἀλλὰ μὲ ὀλίγας τροποποιήσεις ἀναγκαίους εἰς τὰς μεταβολὰς τῶν περιστάσεων καὶ τὰς ἀνάγκας τοῦ τοῦτου των. Οἱ ποιοῦντες τῇ Γαερκίας καὶ Τσαρκίας ὡς καὶ ὅλοι οἱ Ἀλβανοὶ ἔχοντες πεποίθησιν εἰς τὸ ἔθνος των θὰ παρτασθῶν παρὰ τῷ θρόνῳ τοῦ Σουλτάνου καὶ ἰπὸ τὰ ὑπουργεῖα των ἔξωθεν Δυνάμεων θὰ ζητήσουν μίαν καλὴν διόρθωσιν τῶν Ἀλβανικῶν πραγμάτων, διατηρήσιν αὐτῶν ὅπως ἔχουσιν καὶ νὰ ἐνδυναμώσωσιν τὴν ἰσχύν της Τουρκικῆς Αὐτοκρατορίας. Οἱ Ἀλβανοί, διὰ νὰ δοκιμάσωσιν ὅτι αἱ σκέψεις των δὲν εἶνε πῶς ἐναντίοι τῆς Μωαμεθανικῆς θεολογίας των οὕτε ἐναντίον τῶν σάφην των Εὐρύπης καὶ τοῦ καθεστώτος τοῦ Μωαμεθανικοῦ κράτους, ἀλλὰ μόνον διὰ νὰ διατηρήσωσιν τὸν ἑθνομῶν των καὶ διὰ νὰ κάμουν γνωστὸν εἰς τὸν κόσμον, ὅτι ἄλλοις ὑπάρχει Ἀλβανικὸν ἔθνος τὸ ὅποιον σκέπτεται νὰ ὀργανώσῃ πολιτικὸν παρὸν καὶ μέλλον, θὰ ζητήσουν τὴν συνδρομὴν τῶν Εὐρωπαϊκῶν ἐφημερίδων καὶ θὰ ἐκδώσιν καὶ ἰδίᾳ τοιαύτας εἰς γλῶσσαν Ἀλβανικὴν καὶ Τουρκικὴν».

ΣΟΦΙΑ, 11 Σεπτεμβρίου. Βεβαίως ἡ εἰρήνη, δι' ἡν βολγαρορρουμανικὴ διαφορά θὰ ὑποβλήθῃ εἰς διὰ τὴν διατηρήσιν. Λέγεται ὅτι ἡ Βουλγαρία καὶ ἡ Ρουμανία εἶνε ἤδη σύμφωνοι περὶ τοῦτο. Δὲν ὑπολείπεται πλὴν ἡ ἐκλογὴ τῶν διατητῶν. Ὁ ἡμερῶν Φερδινάνδος ἐξέλεξε τὸν αυτοκράτορα τῆς Γερμανίας ὡς διατητὴν εἰς τὴν Βουλγαρορρουμανικὴν ἐρίαν. Ἐπιβεβαιώνεται, ὅτι ὁ αυτοκράτορ Γουλιέλμος θ' ἀναβῇ τὴν διατητήσαν, καίτοι οὐδὲν εἶνε ἀκόμη γνωστὸν περὶ τῆς ἀποφάσεώς του.

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ, 12 Σεπτεμβρίου. Ἡ ἐκτίσις των γενεθλίων τῆς βασιλίσσης Δράγας ἐωρτάσθη μεγαλοπρεπῶς εἰς τὴν πρωτεύουσιν καὶ καθ' ὅλην τὴν χώραν. Ἡ Σκουφίνα συνεκλήθη διὰ τὴν 29 ἐρχομὸν Δεκεμβρίου. Ὁ Στοιαν Βόχχιτς διωρίσθη πρίσβυς τῆς Σερβίας ἐν Ἀθῆναις.

ΒΕΙΟΛΙΝΟΝ, 12 Σεπτεμβρίου. Ἡ γερμανικὴ Κυβέρνησις ἐπρότεινε εἰς τὰς ἐνδιαφερόμεναις ἐν Κίνα Δυνάμεις τὴν συγκρότησιν διεθνούς δικαστηρίου ἐν Πεκίνῳ, πρὸ τοῦ ὅποιου νὰ προσαχθῶσι καὶ δικασθῶσιν οἱ ὑπαίτιοι τῶν ταραχῶν καὶ τῶν σφαγῶν, αἵτινες ἐλαβον χώραν ἐν Κίνᾳ.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Αἱ ἐν Κίνᾳ παρεμβάσαι Δυνάμεις ἀπεδέχθησαν τὴν πρότασιν περὶ τιμωρίας τοῦ πρίγκιπος Τουν καὶ τῶν ὑπαλλήλων, τῶν ὑποκινήσαντων τὰς σφαγὰς. Ἐπίσης αἱ Δυνάμεις εἶνε πᾶσι συμφωνοὶ περὶ τῆς ἀπαιτήσεως χρηματικῆς ἀποζημιώσεως καὶ τῶν ἀναγκῶν διὰ τὸ μέλλον ἐγγυήσεων πρὸς κανονικὴν λειτουργίαν συστήματος τάξεως σταθεροῦ καὶ μονίμου. Αἱ Ἠνωμέναι πολιτεῖαι ἐπιμένουσιν ἐν τούτοις, ὅπως ἀνατεθῇ εἰς αὐτὴν τὴν Κίναν ἡ τιμωρία τῶν ἐνόχων.

Ὁ ἐν Εὐρώπῃ εὐρισκόμενος γαμβρὸς τοῦ Σουλτάνου Μαχμούτ πασᾶς συμβουλευεῖ δι' ἐπιστολῆς του τοὺς Ἀρμενίους, ἵνα συνεργασθῶσι μετὰ τῶν νεοτούρκων πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ κοινῆς ἀμοτέρων σκοποῦ. Τὸ ἐπαναστατικὸν ὄνομα τοῦτο σχεδὸν τοῦ Μαχμούτ ἀνεκαλύφθη.

Εἰς θέσιν «Γκορτσιὰ» παρὰ τὸν Σαραντάπορον, τρεῖς λησταὶ συνέλαβον τὸν ἐξ Ἀνασταλῆτος ἐπιστρέφοντα μετὰ δύο ἄλλων Ναζιφ Ἐφένδην, πρῶτον καθάσων τὸν ἐν Λαρίσῃ τουρκικὸν προξένον, τοὺς ὁποίους ἀφού ἐλθίσενσαν τοὺς ἔδωσαν καὶ τοὺς μετέφερον εἰς τὴν πλησίον δάσος. Ἐκεῖ δὲ ὁ νεώτερος τῶν ληστῶν, εἰκοσαετής περίπου τὴν ἡλικίαν, μὲ ὠραία καὶ εὐγενὴ φυσιογνωμίαν καὶ μὲ καινοῦργον ἐνδυμασίαν, τοὺς ὑπεβάλεν εἰς αὐστηρὰν ἀνάκρισιν περὶ τοῦ πῶθεν ἐρχονται, ποῦ μεταβάνουν καὶ πῶς ὀνομάζονται. Εἰς τὴν ἀπάντησιν τοῦ Ναζιφ, ὅτι μεταβαίνει εἰς Λαρίσσαν, τοῦ

ἐξήγησε τὸ διαβατήριόν του, ὅπερ ἀνέγνωσε γαλλιστὶ τὸσον εὐχερᾶς ὡς νὰ ἦτο πράγματι γλῶσσ. Μετὰ τοῦτο, ἀφού τοῖς ἀπήλθον διαφόρους ἄλλας ἐρωτήσεις διέταξε τοὺς συντράφους του καὶ τοὺς ἀπέλυσαν.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Ἐν Πάτραις συνεκροτήθη συνέλευσις τῶν μετῶν τῆς σταφιδικῆς τραπέζης· ἐπειδὴ ὅμως κατὰ τὸ καταστατικὸν δὲν παρευρίκετο ὁ ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς ἀνεβλήθη ἡ συνέλευσις διὰ τὴν 1ην Ὀκτωβρίου ὕπῃρχον τινες ἐν τῇ συνέλευσιν ὅτινες ἐφρόνουν ὅτι ἦτο ἐπαρκὴς ὁ ἀριθμὸς τῶν παρευρισκομένων καὶ ὡς ἐκ τούτου προσελθὼν σφοδρὰ λογαμαχία καὶ θυροῦδης συζητήσις.

Εἰς τὸν δημαρχον Ἀθηναίων ὑπεβλήθησαν παρὰ διαφόρων ἰδιοκτητῶν προτάσεις περὶ πωλήσεως ὕδατος· ἀναδιβάλλεται δὲ ἐν δλω τὸ ὕδωρ εἰς 15 ὀκάδας, δι' ὃ ζήτησι διάφορα ποσά· εἰς ἄλλου ὁ κ. Σούτσος ἐξακολουθεῖ τὰς ἰργασίας αὐτοῦ ἐν τῷ Θερμασίῳ πεδίῳ πρὸς εὐμενὴν ὕδατος. Τὸ ζήτημα τοῦ ὕδατος εἶνε πολὺ σπουδαῖον διὰ τὰς Ἀθῆνας καὶ οὕτως ἡ ἑλλὰς ἐπ' ἀνάγκας εἶνε ἐντὸς μικροῦ νὰ διοχετευθῇ ἐπαρκῶς τοιοῦτον πρὸς Ἱερουσὴν τῆς καθ' ἑκάστην αὐξανόμενης πόλεως· ἐλύθη δὲ προσωρινῶς καὶ τὸ ζήτημα τοῦ καταβρέγματος τῶν ὁδῶν ἀποφασισθέντος ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου νὰ ἐνεργηθῇ διὰ θαλασσίου ὕδατος. Αἱ Ἀθῆναι ἀναντιρρήτως κατέχουσιν ὑπὸ ἐποφὴν ρωσικῆς καλλονῆς τὴν πρωτεύουσιν θέσιν ἐν Ἀνατολῇ· ἀλλ' ὁ ἐξῆς ὁ ἐπισκεπτόμενος αὐτὰς καταλαμβάνεται ὑπὸ φρίκης ἐνεκα τοῦ κοινότητος καὶ τῆς ἐλαττωματικῆς καθαριότητος. Ἐὰν ταῦτα ἀποτελέσωνται τὴν κυριωτέραν μέρμυαν τῆς ἐνεστώσης δημοτικῆς ἀρχῆς παρέχεται ἡμῖν τὸ ἐνδόσιμον ὅτι ἐν βραχεὶ χρόνῳ θὰ ἐλαττωθῇ τὸ νῦν εἰς τὸν ὑπέρτατον βαθμὸν κακόν. Ἡ ἐναρξίς τῆς ἐκδόσεως Λαρίσης θὰ κυρηχθῇ ἐπισήμως τὴν 25 τρέχ. ὥραν 10 1/2 π. μ. θὰ γίνωσι διελέξεις ἐπὶ γεωργικῶν καὶ κτηνοτροφικῶν θεμάτων ὑπὸ ἐιδικῶν ἐπιστημόνων· αἱ θὰ ἐπιτραπῇ ἡ εἰσὸδος εἰς τοὺς ἐπισκέπτας. Ἡ ἐκθεσις θὰ μείνῃ ἀνοικτὴ μέχρι τῆς 30 Σεπτεμβρίου. Οἱ ἄγωνες θ' ἀρχίσουν μετὰ μεσημβρίαν τῆς 25 Σεπτεμβρίου καὶ θὰ ἐξακολουθήσουν καὶ τὰς ἐπομένους ἡμέρας, τὴν δὲ 28 θὰ γίνῃ ἡ ἀνακήρυξις τῶν νικητῶν καὶ ἡ ἀπονομή τῶν βραβείων. Ὁ Θεσσαλικὸς σιδηρόδρομος ὥρισε βραβεῖον διὰ τὴν ἐκθεσιν τῆς Λαρίσης 200 ὀρ. διὰ τοὺς ἐγγυώμενους ἵππους, ὁμοῖον δὲ βραβεῖον ὁ κ. Γκιλαβάνης διὰ τὸν σίτον. Τὰ βραβεῖα ταῦτα εἰσὶν ἄσχετα καὶ οὐδόλως περιλαμβάνονται εἰς ἐκείνα ἅπαντα ἡ ἐπιτροπὴ ὥρισε διὰ τὰ διάφορα ἐκθέματα. Μεταξὺ τῶν ἄλλων ἐκθεμάτων τὰ ὅποια θὰ ἐπιδείξῃ ἡ ἐκθεσις Λαρίσης ὑπάρχει καὶ μία κολοκύνθη ἐξ Ἀγιάδας, ἥτις σήμερον ζυγίζεται περὶ τὰς 65 ὀκάδας, καὶ ἥτις ἐὰν μέχρι τῆς ὥρας ἐκείνης δὲν κοπῇ ὑπολογίζεται ὅτι θὰ ἀνέλθῃ τὰς 60—76 τοιαύτας. Ἐπίσης ἐξ Ἀγιάδας δὲ ἐκτεθῇ καὶ σπώνιον τῆς εἰδος γεωμηλῶν. Τὸ βάρος μιᾶς καὶ μόννης πατάτας κυμαίνεται μεταξὺ 400—600 ὄγραμιν. Ὁ σάουτος ἐξ Ἀγιάδας θὰ ἐκτεθῇ καὶ κάστανά τοιούτου εἶδους, ὥστε 25—30 ἐξ αὐτῶν θὰ ζυγίζωσι περὶ τὴν μίαν ὀκτῶν. Παμετρητὴν γράφει ἡ «Μικρὰ Ἐφημερίς» ὅτι προχθὴς τινε κυριακὴν ἐκτάκτως πολυπληθεῖς ἐπισπῆται εἰς ἡμεραν μεταθεῖς Κηφισιὰν παρὰ τῷ ἀρχηγῷ τῆς ἀντιπολιτευσῆς κ. Θ. Π. Δηλιγιάνη καὶ ἡ συρρὸς ἐν τῷ περιόλῳ τῆς ἐξοχικῆς τῶν οἰκίας ἔλαβεν ὄψιν οἰνοῦ διαδωλώσεως. Μεταξὺ ἄλλων ἐγκρίτων μελλῶν τῆς κοινωνίας μας τὸν κ. Δηληγιάννην ἐπεσκεψέθησαν προχθὴς καὶ οἱ πρόεδροι τῶν ἐν Ἀθῆναις συντηγνῶν. Ἡ Ἀρχαιολογικὴ Ἑταιρεία σκοπεῖ ν' αὐξήσῃ τὸν ἀριθμὸν τῶν λαγελῶν ἀπὸ 75, 000 εἰς 100,000 συναρμολογῶν καὶ τὰς κεραυζόντων ἀριθμῶν. Ἐξ μεταβλήθῃ ἐπίσης καὶ τὸ σύστημα τῆς κληρώσεως. — Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν ἀπέστειλε ἰσχυρὸν ἀποσπασμα εἰς Καλάμας πρὸς περιφρουρήσιν τῶν σταφιδοποθῶν ὀντινες κατ' ἀλλεπάλληλα τη-

λεγραφήματα τοῦ προϊσταμένου τῆς ἐκεί ἀστυνομίας ἔτρεχον τὸν κίνδυνον νὰ λεηλατηθῶσι. — Κατὰ τὸ στατιστικὸν πῖνακα τοῦ ὑπουργ. τῆς δικαιοσύνης τὴν 31 τοῦ λήξαντος μηνός Αὐγούστου ἐκρατοῦντο εἰς τὰς τοῦ κράτους 5,962 κατάδικοι. Ἐκ τούτων 193 εἶνε καταδικασμένοι εἰς θάνατον, ἀλλὰ πλὴν διατελούντων ὑπὸ ἀναρίσιν τῶν λοιπῶν μετεβλήθῃ ἡ ποινὴ εἰς ἰσθία δεσμά. — Αἱ εἰσπράξεις τοῦ τελωνείου Πειραιῶς κατὰ τὸ λῆξαν δεκαήμερον τοῦ τρέχοντος μηνός ἀνῆλθον εἰς δραχμὰς 466,812,10, ἐναντίον δραχμῶν 440, 200,80, εἰσπραχθεῖσάν κατὰ τὸ ἀντίστοιχον δεκαήμερον τοῦ παρελθόντος ἔτους. Συνεπῶς ἔχομεν ἐπὶ πλέον διαφάραν ἐκ δραχμ. 26,611,30 — Ὁ τελωνὴς Πάρου ἀνήγγειλε τηλεγραφικῶς εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, ὅτι χθὲς τὴν πρῶτην ἐνανάγχεσιν παρὰ τὴν θέσιν Ἀμπέλα πλοιοφόρον τὴν πλοῖον, ἀνῆκον εἰς τὸν πλοίαρχον Ν. Βέμφην. Τὸ ἐν λόγῳ πλοῖον κατατηθῆναι εἰς Σύρον μὲ φορτίον ζῶων. Τὸ πλοῖον καὶ τὸ φορτίον διεσώθησαν. — Τὸ ὑπουργεῖον των Ναυτικῶν συνεστήσε τριμελὲς ἐπιτροπὴν, ἀποτελουμένην ἀπὸ τῶν ὑποδιευθυντῶν τοῦ Ναυστάθμου κ. Ἀλ. Βουδούρη καὶ τοὺς μηχανικοὺς Κωνσταντίνου καὶ Ἀδάμ, εἰς τὴν ὅποιαν ἀνέθηκε νὰ ἐξετάσῃ ποῖα τῶν ἐν ἐνεργείᾳ πολεμικῶν σκαφῶν ἔχουν ἀνάγκην ἀντικαταστάσεως τῶν ἐκ καυστοῦ καυθῶν, τῶν ἀντλίων καὶ ἐν γένει τῶν μηχανημάτων τῶν πλοίων. — Ἀναχωρεῖ σήμερον ἐντευθεν διὰ τὸ ἀνὰ τὰς εὐρωπαϊκὰς Ἀλλὰς ταξίδιον αὐτοῦ ὁ Ἀρμοστής τῆς Κρήτης Βασιλεὺς Γεώργιος. Ἐπιβαίνων τῆς θαλαμηγού α' Ἀμφιτρίτης, θὰ κατευθυνθῇ κατ' ἀρχὰς εἰς Σεβαστοῦπολιν, ὅπου θὰ συναντηθῇ μετὰ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Βασιλίσσης Ὀλγας καὶ ἐκείθεν μετ' αὐτῆς θὰ μεταβῇ εἰς Ἰάλταν, ὅπου χαιρετίσθῃ καὶ ὑποβάλλῃ τὰ σέβη αὐτοῦ εἰς τὸν αὐτοῦ διατρέβοντα αυτοκράτορα τῆς Ρωσίας. Ὁ Βασιλεὺς ἀπερχόμενος ἐκ Ρωσίας δὲ μεταβῇ εἰς Κοπεγχάγη πρὸς ἐπισκεψιν τοῦ πάππου του Βασιλέως τῆς Δανίας καὶ τοῦ ἐκεί εὐρισκόμενου πατρὸς του. Ἐκείθεν ὁ Πρίγκιψ θὰ ἐπισκεφθῇ κατὰ σειράν τὸν αυτοκράτορα τῆς Γερμανίας Γουλιέλμον, τὴν βασιλίσσαν τῆς Ἀγγλίας Βικτωρίαν, τὸν πρόεδρον τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας, τὸν αυτοκράτορα τῆς Αὐστρίας Φραγκίσκον Ἰωσήφ καὶ τὸν βασιλέα τῆς Ἰταλίας Βίκτωρα Ἐμμανουήλ. Ὁ Πρίγκιψ θὰ ἐπανεῖλθῃ εἰς τὴν αὐτοῦ ἐν Ἑλλάδι. Δὲν ἐγνώσθη ὅμως τὸ ὄνομα τετιμωμένου τοῦ τυγχροῦ κατόχου τοῦ λαγελῶ. Ὁ κ. Κουκέας διὰ τῆς Νομικῆς κάτοχος τοῦ 10ου ἀριθμοῦ τοῦ λαγελῶ, ἐκέρχουσε 500 ὀρ. Ὁ αὐτοὺς ἐκέρχουσε 500 ὀρ. ὁ κάτοχος τοῦ ἀριθμοῦ 35,665, κάτοχος Γ. Παυλίδας, ὅστις ἔχασε τὸ γραμματίον τὸ ἐμφαίνον τὸν ἀριθμὸν τοῦ λαγελῶ. Ἡγεῖν ὑπονοῖται ὅτι ὁ ἀδελφὸς τοῦ Ν. Παυλίδας τῷ ἐκλεψε τὸν ἀριθμὸν. Ἡ πράξις ἐστὶ καταγγελλθῇ εἰς τὴν διευθύνσιν τῆς Ἀστυνομίας.

Κατ' ἀκριβεῖς πληροφορίας, ἡ Κυβέρνησις δι

Παρακαλούνται οί άπανταχοῦ συνδρομηταί τῆς «Φωνῆς τῆς Ἡπείρου» οί καθυστεροῦντες τὰς συνδρομὰς αὐτῶν νὰ τὰς ἐμβάσωσιν εἰς τοὺς κατὰ τόπους ἀντιπροσώπους ἡμῶν καὶ ἀπ' εὐθείας εἰς ἡμᾶς ἐντὸς συστημένης ἐπιστολῆς.

— Οἱ ἐν Σερβίᾳ συνδρομηταί, ὅσοι καθυστεροῦν τὴν συνδρομὴν των παρακαλοῦνται καὶ πάλιν διὰ χιλιοστήν φορὰν ἀνυπερθέτως νὰ ἐμβάσωσι ταύτην.

Ὑποθέτομεν νὰ γνωρίζωσι πάντες ὅτι ἔχουσι καθήκον μόνον νὰ ἀποστέλλωσι τὴν συνδρομὴν των καὶ νὰ μὴ περιμένωσι χιλίας παρακλήσεις.

Οἱ ἐν Ρωμανίᾳ συνδρομηταί παρακαλοῦνται νὰ ἐμβάσωσι τὴν συνδρομὴν των εἰς τοὺς **Ἀδελφοὺς Χάϊτα** οἱ ἐν Σερβίᾳ εἰς τὸν ἐν Βελιγραδίῳ κ. **Ἰω. Χαρσιιάδην**, οἱ ἐν Κάϊρῳ εἰς τὸν κ. **Χιρίσην Βασιλείου**,

οἱ ἐν Πορτ-Σαῖδ εἰς τὸν κ. **Η. Κιτσονίδην**, οἱ ἐν Τρικκάλοις εἰς τὸν κ. **Μ. Σπυράκον**, οἱ ἐν Λαρίσῃ εἰς τὸν κ. **Ζοδύκον**, οἱ ἐν Πάτραις εἰς τὸν κ. **Μιχ. Χαρίτον** εἰς τὸ πρακτορεῖον τῆς Πανελληνίου, οἱ ἐν Κερκύρᾳ εἰς τὸν κ. **Ν. Θρόνον**. Οἱ ἐν Καρδίτῃ εἰς τὸν κ. **Α. Κούρτιον**. Οἱ ἐν Μεσολογγίῳ εἰς τὸν κ. **Π. Ααρλαμῆτσαν**. Οἱ ἐν Λαυρίῳ εἰς τὸν κ. **Δ. Γκάτον**. Οἱ ἐν Βουλγαρίᾳ εἰς τὸν κ. **Α. Πέτσιον** εἰς Καρναμπάτ καὶ **Δ. Μουτσόπουλον** εἰς Φιλίππουπολιν. — Ἐκαστος τῶν συνδρομητῶν δύναται νὰ ἐμβάζῃ καὶ ἀπ' εὐθείας εἰς ἡμᾶς τὴν συνδρομὴν του ἐντὸς συστημένης ἐπιστολῆς, ἢ διὰ ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς· οἱ ἐν Σερβίᾳ Αἰγύπτῳ καὶ Ρωμανίᾳ ὅπου λειτουργοῦν αἱ ταχυδρομικαὶ ἐπιταγαὶ παρακαλοῦνται ὡσαύ-

τως νὰ ἀποστέλλωσι καὶ διὰ τοῦ μέσου τούτου τὴν συνδρομὴν των.

Τὸ γραφεῖον τῆς «Φωνῆς τῆς Ἡπείρου» εὐρίσκεται ἐντὸς τῆς «Ἀδριατικῆς Ἀσφαλιστικῆς Ἑταιρίας», ἀκριβῶς ἀπέναντι τῆς Χρηματιστηρίου.

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΤΗΣ «ΗΠΕΙΡΟΘΕΣΣΑΛΑΣ», ΕΝ ΛΑΡΙΣΣῃ

(ἐνταῖς πλατείαις Δικαστηρίων)

Ὑπὸ τὸν ἄνω τίτλον ἠνέφξεν ξενόδοχεῖον τοῦ ὕπνου ἐν Λαρίσῃ ὁ ἐκ Ζαγορίου πασίγνωστος Δητήτριος Στυλιανοῦ. Οἱ διερχόμενοι πατριῶται δύνανται νὰ εὐρωσιν πᾶσαν περιποίησιν παρὰ τοῦ προθύμου τούτου διευθυντοῦ.

ΘΕΣΠΡΩΤΙΚΑ

Σύντομος ἱστορικὴ περιγραφή τῆς
ιεράς μητροπόλεως Παραμυθίας
ὑπὸ **Ν. Γ. Μυστακίδου**

(συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου φύλλου)

Τὴν ἐποχὴν τῆς καταστροφῆς τῆς Εὐρώας, ἂν ἄλλος τις ἔγραψεν ἡμεῖς ὁμῶς ἀκριβῶς δὲν γνωρίζομεν εἰμὴ ἐκ παραδόσεων, ἀς ἡμεῖς ὀφείλομεν ὡς μέλισσαι ν' ἀθροίζωμεν καὶ διὰ τοῦ παρόντος νὰ ἐκθέσωμεν· ἐμάθομεν ὅτι οἱ Εὐροεῖς ἦσαν εὐγενεῖς καὶ ἐμπορευόντο μὲ τὴν θάλασσαν καὶ ὅταν ἡ πόλις των κατεστράφη μετέβησαν διὰ μονοξύλων (λεμβῶν) εἰς τὴν ἀπέναντι Κερκυραϊκὴν πόλιν, καὶ ἐκεῖθεν ἐβλεπον τὴν πατρίδα των Εὐροίαν καὶ ἔκλεον. Ἐγγὺς τῆς Βροίνης (Εὐρώας) καὶ 1 ὥραν περίπου μακρὰν τῆς Σωρείας ἢ Σωρωνειᾶς κεῖται θέσις τις «Ἀλμυρόν» ἐν μέσῳ πρίνων καὶ ἄλλων ἀγρίων δένδρων, ὅπου ὑπάρχουσι νερόμυλοι, ἐν οἷς ἀλέθουν τὰ περίεχ χωρία Μουρτζιά, Εἶρα κ.τ.λ. Αὐτόθι σώζονται ἐρείπια οἰκοδομῶν καὶ ναὸς ἐν ἐρείπιοις τοῦ Ἀγίου Δονάτου, εἰς οὗ τὴν μνήμην (30 Ἀπριλίου) συνήρχοντο ἄλλοτε κατὰ χιλιάδας, διατηρήθη ἡ πανηγυρίς αὕτη ἐν τῇ θέσει ταύτῃ μέχρι τοῦ 1695 ὅτε ἡ εἰκὼν τοῦ Ἀγίου Δονάτου μετεφέρθη, εἰς τὸν ναὸν τῆς Σωρωνειᾶς. εἰς δὲ κατ' ἔτος τὴν 30 Ἀπριλίου τελεῖται ὑπὸ τῶν περίεχ αὐτῆς κειμένων χωρίων πανήγυρις. Μεταξὺ Βροίνης καὶ Ἀλμυροῦ ἀνεκάλυψεν ὁ μ. Β. Βερίτσης ἐπιγραφὴν τινα, τὴν ὁποῖαν ἐκ περιεργείας κινούμενος ἀντέγραψε καὶ εἶναι ἡ ἐξῆς:

..ΓΙ η Ρ Α Σ Γ ..

..Η. Ν. Χ Α Ν ..

..Α Θ η

Ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη εὐρέθη εἰς μέρος, τὸ ὁποῖον ἔχει ἐρείπια ἀρχαίου ναοῦ, ἐστὶ ἐγκεχαρᾶμένη ἐπὶ τετραγώνου ἐπιτυμβίου πλακοῦ.

Τὸ ἄνω μέρος φαίνεται ὅτι εἶχε καὶ ἐτέρας λέξεις, καὶ τὸ μὲν πρῶτον γράμμα τῆς πρώτης λέξεως ἐστὶ ἡμίθραυστον κ.τ.λ. Ἐν τῇ θέσει ταύτῃ τοῦ Ἀλμυροῦ ἐκτὸς τῆς εὐρεθείσης ταύτης ἐπιγραφῆς ὑπάρχουσι καὶ ἄλλα ἐρείπια, ἅτινα εἰσὶ λείψανα τῆς ἀρχαίας πόλεως Εὐρώας, ἣν δέον νὰ ζητήσωμεν οὐχὶ ἄλλου εἰμὴ ἀπέναντι τῆς Κερκύρας καὶ ἐγγὺς τοῦ ἐκτεταμένου καὶ συνηρηφύς τῆς Σωρωνειᾶς ὀρυμοῦ, ἐνθα ὁ Ἅγιος Δονάτος τῷ 381 μ.χ. ἐθαυματούργησε εἰς τὴν πηγὴν τοῦ νεροῦ, ἡ ὁποία ὑπάρχει καὶ σήμερον, καὶ ὅσοι ἔπινον ἀπὸ αὐτῆς ἀπέθνησκον μὲ πικρὸν θάνατον, διότι ἐν αὐτῇ ἐφώλευε δράκων τις μέγας, ὅστις ἐπροξένει μεγάλας ζημίας εἰς κτήνη καὶ εἰς ἀνθρώπους καὶ οὐδεὶς ἐτόλμα νὰ φονεύσῃ αὐτόν διότι τὰ βέλη δὲν ἠδύναντο νὰ διαπεράσωσι τὸ δέρμα του. Μαθὼν δὲ τοῦτο ὁ Ἀγιώτατος οὗτος Δανάτος ὑπῆγεν εἰς τὴν πηγὴν ὁμοῦ μὲ τοὺς ἱερεῖς καὶ ἄλλους κληρικούς του καὶ εὐθὺς ἅμα ἔφθασεν ἐκεῖ ἔγεινε βροντὴ καὶ μετὰ τὴν βροντὴν ἐκβῆκεν ἀπὸ τὴν πηγὴν ἡ ἐκατέβη ἀπὸ τὸ βουνόν, θανατηφόρος τις δράκων ὅστις συνήντησε τῷ ἐπισκόπῳ καὶ ἐπειράτο τῇ οὐρᾷ αὐτοῦ συμπαραλαβεῖν τοὺς πόδας τοῦ ὄνου οὗ ἐποχεῖτο ὁ ἐπίσκοπος δὲ ἐπιστραφεὶς καὶ ἰδὼν τὸ θηρίον καὶ τὸ φραγγέ-

λιον, δι' οὗ τὸ ὑποζύγιον ἔτυπτε κατὰ νῶτον τοῦ θηρός θέμενος καιρίαν μάστιγα δι' αὐτοῦ τοῦτω ἐπήνεγκεν δ καὶ παρευθὺς ἀπέψυξε, τότε οἱ αὐτοῖς τοῦ θιύματος συλλέξαντες ξύλα κατέκαυσαν αὐτὸ ἀφ' οὗ τὸ ἔσυρον πρὸς τὰ κάτω τῆς πηγῆς κ.τ.λ. κανεὶς δὲ δὲν ἐτόλμα ἀπὸ τοῦ φόβου νὰ πῇ νερόν ἀπὸ τὴν πηγὴν ἐκείνην. Δι' ὃ Ἅγιος οὗτος ποιήσας εὐχὴν εὐχὴν εὐλόγησε τὴν πηγὴν καὶ πρῶτος αὐτὸς πῖν ἀπὸ τὸ νερόν εἶπε καὶ εἰς τοὺς ἄλλους καὶ ἔπειν ἀφ' ὅθως καὶ ἐπέστρεψαν εἰς τὰ ἴδια. Κατόπιν τούτου προσεκληθῇ ὁ Ἅγιος οὗτος παρὰ τοῦ Μ. γίλου Θεοδοσίου, οὗτινος ἡ θυγάτηρ ἔπασχε δεινῶς καὶ αὐτὸς διὰ τῆς δυνάμεως καὶ τῆς θελήσεως τοῦ Θεοῦ ἐθεράπευσεν αὐτήν. Εἰγνωνομένων ὁ βασιλεὺς Θεοδόσιος διὰ τὴν θεραπείαν ταύτην ἐχάρισεν αὐτῷ οὐ μόνον πολλὰς χάριτας, ἀλλὰ καὶ χρυσίον ἀρκετὸν διὰ νὰ οἰκοδομήσῃ ναόν, καὶ ἄλλα ἱερά κειμήλια διὰ καλωπισμὸν τοῦ ναοῦ καὶ τόπον ἐπιτηδεῖον πρὸς ἡσυχίαν αὐτοῦ κ.τ.λ. τὰ ὁποῖα δύναται τις νὰ ἴδῃ εἰς τὸν Συναξαριστὴν τοῦ Μηναιου 30 Ἀπριλίου (ο). Ἐκτὸς τοὺς Συναξαριστὰς τῶν Μηναιῶν καὶ ἄλλων ἱστορικῶν συγγραμμάτων, διασώζεται ἀνὰ τὰ στόματα τῶν ἐγγχωρίων καὶ ὁμολογεῖται ὑπὸ τῶν γεροντιωτέρων, ἡ ἐξῆς παρῶσις. «Ἡ ἐκκλησίᾳ τῆς Σωρωνειᾶς εἶνε ἀπὸ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον τοῦ βασιλέως Θεοδοσίου τοῦ Μεγάλου τὸν ὁποῖον, καθὼς τὸ ὁμολογοῦσαν εἰς ἡμᾶς οἱ παλαιοί, ἔκτισεν αὐτὸς ὁ βασιλεὺς ἀπὸ θεμελίου ποῦ ἦτο εἰς τὴν βρῦσιν τῆς Σωρωνειᾶς ἓνα στοιχεῖο (φεῖδι) μέγαλο, τὸ ὁποῖον ἔτρωγεν ἀνθρώπους καὶ ζῶα καὶ κανεὶς δὲν τοῦ ἔκαμε τίποτε· ὁποῖος ἐπήγαγε νὰ πάρῃ νερόν τὸν ἔτρωγε τὸ στοιχεῖο καὶ ἔφαγε καὶ μίαν το πρην τοσούτρην ἐνός μεγάλου ἀρχοντος καὶ ἐκουήθη ὁ τόπος ὅλος καὶ ἔμαθεν ὁ Δεσπότης ποῦ τὸν ἔλεγον Δονάτον καὶ εἶχε τὴν ἐπισκοπὴν του κοντὰ εἰς Γιδάρι εἰς τὸ χωρίο Βροίνα, τὸ ὁποῖον ἦτο πολιτεία καὶ αὐτὸς ἐκάθητο εἰς ἓνα κελλίον τοῦ μοναστηρίου του, τὸ τὸ ὁποῖον μοναστήριον ἦτο ἐντὸς τῆς θαλασσοπούλας (β) (πηλῶδ. λιμὴν), τῆς ὁποίας ὁ τπος ἦτο ξηρὸς καὶ ἦτο ὁλόγουρα μὲ δέντρα, φρούτα καὶ μὲ δύο καρυδιαὶς μεγάλας, εἰς ταῖς ὁποῖαις καρυδιαὶς ἐκρεμοῦσαν 9 χιλιάδες ὕννια τῶν ἀλετριῶν καὶ ὁ Ἅγιος ἐπίσκοπος Δονάτος ἦτο εἰς τὴν Σωρωνειᾶν καὶ ἔκαμεν ἀγιασμὸν εἰς τὴν πηγὴν καὶ διὰ τοῦ ἀγιασμοῦ ἐξολώθρυσεν τὸ στοιχεῖο φεῖδι) τὸ ὁποῖον ἦτο μέγαλο καὶ ἐτράβησαν πολλὰ βῆδρα καὶ τὸ ἔρριξαν κάτω ἀπὸ τὴν βαλανιδάποθην κοντὰ τοῦ Καινοοργίου καὶ εἰς τὴν θέσιν Δεσκανιά ὀνομαζομένη καὶ ἐκεῖ τὸ

(α) Βλέπε Μηναιῶν Ἀπριλίου. ἔκδοσις Κων)πόλεως 1843 Σελ. 139.

Ἐκδοσις Ἑνετίας 1808 καὶ 1768 Σελ. 128 καὶ 129 Τόποι Βενετίας 1877 Ἐκδοσις Ζ' Σελ. 144.

Συναξαριστὴν τῶν 12 Μηναιῶν τοῦ ἐνιαυτοῦ ὑπὸ Νικοδήμου Ἀγιορείτου τόμ. 6'. Σελ. 117—118, Ἀθήναις 1868.

(β) Ἡ θαλασσοπούλα ἐκτείνεται μέχρι «Καινοοργίου» ἐν αὐτῇ οἱ περίεχ κάτοικοι κυνηγοῦν διὰ τῶν μονοξύλων. Ἐγγὺς τῆς θαλασσοπούλας ὑπάρχει θέσις τις «Λειβάδι» καλουμένη, ἥτις ἔχει διάφορα ὀνόματα ὡς «Κόκκαλι» Κριώτικο, Κλίμα κ.τ.λ. καὶ 1 ὥραν μακρὰν ὑπάρχουσιν ἐρείπια, τὰ ὁποῖα καλοῦνται «Αἰλιά».

ἐκαυσαν μὲ ξύλα. Ἀλλὰ καὶ κατόπιν οἱ ἄνθρωποι ἐφοβούντο ν' ἀπεράσωσι τὸ μέρος τοῦτο καὶ ἐπλήρωσαν ἀνθρώπους ἀπὸ ἓνα σοινίκα καλαμπόκι καὶ ἐκτυπούσαν τὰ ὄργανα ἢ τύμπανα καὶ ἀπερούσαν οἱ ἄνθρωποι χωρὶς φόβου καὶ ἔπερον νερόν. Καὶ τὸ στοιχεῖο (φεῖδι) τοῦτο εἶχε ποῦ ἐθασάνιζε τὸν τόπον τοῦτον 14 χρόνια καὶ κατ' ἄλλους 14 ἡμέρας ἦτοι ἀπὸ τὴν πρώτῃν Αὐγούστου ἕως τὴν 14 αὐτοῦ καὶ κατόπιν τοῦ θιύματος τοῦ Ἀγίου Δονάτου ἐκτίσθη ἡ ἐκκλησία ἡ ὁποία ὑπάρχει καὶ σήμερον πλησίον τοῦ νεροῦ. Ὁ ἐν Σωρωνειᾷ διασωζόμενος ναὸς τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου ἰδρῆθη δαπάνῃ τοῦ Μεγάλου Θεοδοσίου μὲ τροῦλλον καὶ ἄλλα τῆς Βυζαντινῆς ἐποχῆς, τανῦν ἐτοιμόρροπος, δὲν ὁ ἡγούμενος καὶ ἀρχιμανδρίτης, τῆς Μονῆς Θεολόγου κ. Φιλόθεως Γεωργιάδης προσεχῶς θ' ἀνοικοδομήσῃ μάλιστα ἀπὸ τὰς 16 τοῦ παρελθόντος Ἀπριλίου συλλέγει ἀπὸ τὰ περίεχ χωρία συνδρομὴν αὐτὸς δὲ προσέφερε 3,206 γρόσια.

Ἐν τῷ νῶφ τούτῳ τῆς Σωρείας τελεῖται κατ' ἔτος κατὰ τὴν 15 Αὐγούστου μεγάλη πανηγυρίς, ἥτις κοινῶς λέγεται «Σωρωνειᾶ».

Ἀφ' ὅλην τὴν ἐπαρχίαν τοῦ Δελβίνου καὶ τῶν Φιλιατῶν συγκεντρώνονται κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην οἱ ἀγορασταὶ καὶ πωληταί· ὀθωμανοὶ τε χριστιανοὶ καθ' ὅλην τὴν νύκτα ἔρχονται ἐκεῖ ἀπὸ μεμακρυσμένα χωρία ἄνδρες τε καὶ γυναῖκες ἀπὸ εὐλάβειαν ἀσκεπεῖς καὶ ἀνυπόδητοι ποῖος μὲ κριόν, καὶ ποῖος μὲ ἄμνον καὶ ποῖος μὲ ἄλλο, τὰ ὁποῖα θυσιάζουσι διὰ τὸ ὄνομα τῆς πανηγύρεως τὰ καὶ ἀκορμπάνια λεγόμενα, καὶ πρὸς ὄφελος τῆς πανηγύρεως ἀφίνουσι τὰ δέρματα καὶ τοὺς πλάτας εἰς τὴν ἐκκλησίαν· ἔτεροι δὲ φέρουσι κηρίαμεγάλα καὶ τόσον μεγάλα, ὥστε νὰ περιτριγρίζεται μὲ αὐτὰ ὁ ῥηθεὶς ναὸς, τὰ ὁποῖα καίουσιν ὅλην τὴν νύκτα καὶ αὐτοὶ διενυκτερεύουν ἔσθωθεν καὶ ἐξωθεν τοῦ ἰδίου ναοῦ. Ἡ ἀγορὰ γίνεται ἐντὸς τοῦ δάσους ὅπου σχηματίζεται ὁ πρῶτος περιβολὸς ἡ αὐλὴ ἐνθα ἐκ τοῦ προχείρου σχηματίζουσιν ἐργαστήρια ἐκθέτοντες τὰ ἐμπορεύματά των καὶ διαρκεῖ αὕτη μίαν σχεδὸν ἡμέραν. Ἄλλοτε ἡ πανηγυρίς αὕτη διηρκεῖ τρεῖς ὁλοκλήρους ἡμέρας καὶ ἦν τὸ πρῶτον θρησκευτικὴ πανηγυρίς· ἤρχοντο τὴν ἡμέραν ταύτην ἀπόμακρυνὰ μέρη χάριν τοῦ θαύματος τοῦ Ἀγ. Δονάτου καὶ κατὰ τινα παραδόσιν ἐγγῶριον, αὐτόθι ἐθυσιάζετο μετὰ τὴν θείαν ἱεράν λειτουργίαν βόες, ὅστις διενέμετο εἰς πολλὰ τεμάχια ὡς καὶ σήμερον θυσιάζουσι κριοὺς τραγωδοῦσι καὶ χορεύουσι ἀρκετά. Ἀπαράλλακτος πανηγυρίς τελεῖται τὴν αὐτὴν ἡμέραν καὶ εἰς Ῥίπεσιν κάτω ἀπὸ τὴν Λιτίσδα ἐγγὺς τοῦ ποταμοῦ Παῦλα ἢ Πόβλα, ἐνθα ὑπάρχει ναὸς ἐπὶ ὀνόματι τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου ἐντὸς ἄλσεως πυκνοτάτου 4 ὥρ. μακρὰν τῆς Μονῆς Θεολόγου. Κάτω τοῦ ναοῦ τούτου πρὸς τὰς ὄχθας τοῦ ποταμοῦ εὐρωμεν εἰς τινα πλάκα τὴν ἐξῆς ἐπιγραφὴν «1717 Ἀθανάσιος», ὡς καὶ εἰς τινα τοῦ χριστοῦ εἰκόνα ἐντὸς τοῦ ναοῦ «1816 Μαΐου 20 Χρύσανθος ἡγούμενος Θεολόγου» καὶ εἰς τινα κελλίον τὸ «1851».

(ἀκολουθεῖ)